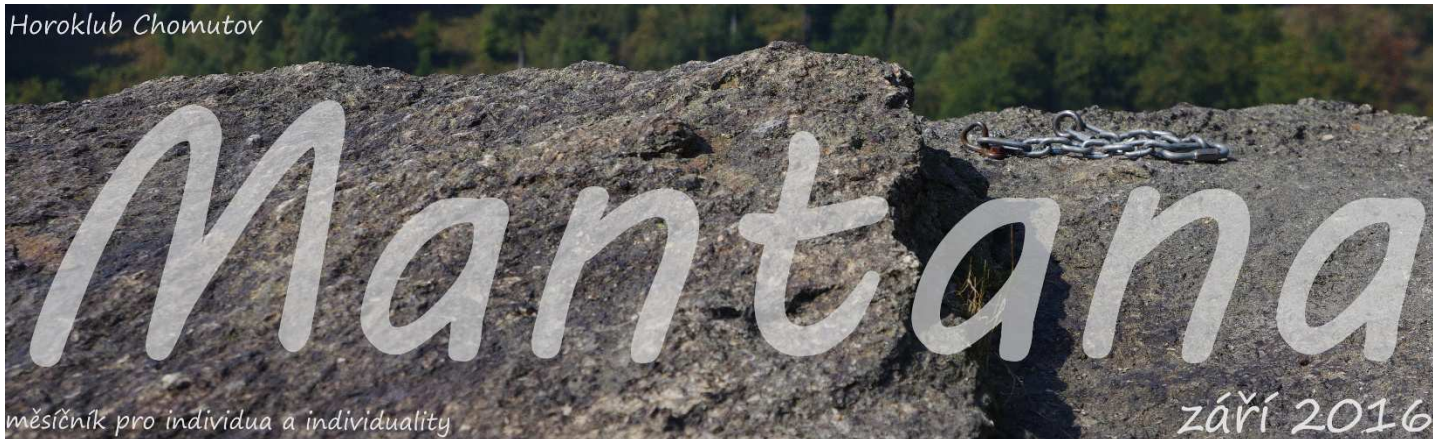

Úvodní slovo

Na jedné straně jsem pořád kluk plný úžasu nad světem a honím se za sny o vzdálených vrcholcích. Ale zároveň jsem otec - a to znamená, že už nemám dovoleno zemřít.

Tommy Caldwell

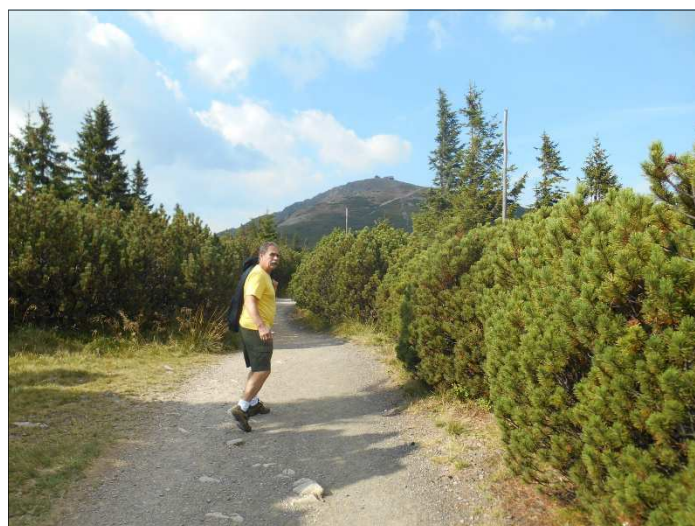

KrTkonoše

2. - 4. 9. 2016

Blahouš Kluc

Domnívám se, že každý by se měl podívat na tu naši matičku zemi z nejvyššího bodu ČR, tedy ze Sněžky. Není to taková samozřejmost, jak se na první pohled zdá. Proto když jsem se dověděl od mého táty u kalíšku slivovice, že ještě ani nebyl v Krkonoších, rozhodl jsem se přehodit rodinné povinnosti na mou ženušku a vyrazit s tátou sám. Chtěl jsem ponechat auto v Peci pod Sněžkou a přejít celé hory po hřebeni až do Rokytnice nad Jizerou, ale jen těžko se dá autobusy objet Krkonoše zpět do Pece. Tak jsem to trochu přehodnotil. Táta mi dal s organizací volnou ruku, takže jsem věděl, že musím zajistit nějaké ubytování, ale zase jsem nechtěl objednávat místa na chatách dlouho dopředu a vystavovat se

Blagodanové na Sněžce

storno poplatkům, které jsou podle nových poměrů celkem vysoké. Vymyslel jsem to kulišácky. Koupil jsem tátovi útočný spacák a vzal mu nejlepší karimatky. Podařilo se mi tedy týden dopředu, když bylo jasné, že bude počasí přát, objednat místa na zemi na mé oblíbené Děčínské boudě na Růžohorkách a poté o 20km dále přes hory na Medvědí boudě nad Špindlerovým mlýnem zajistit pokoj pro dva.

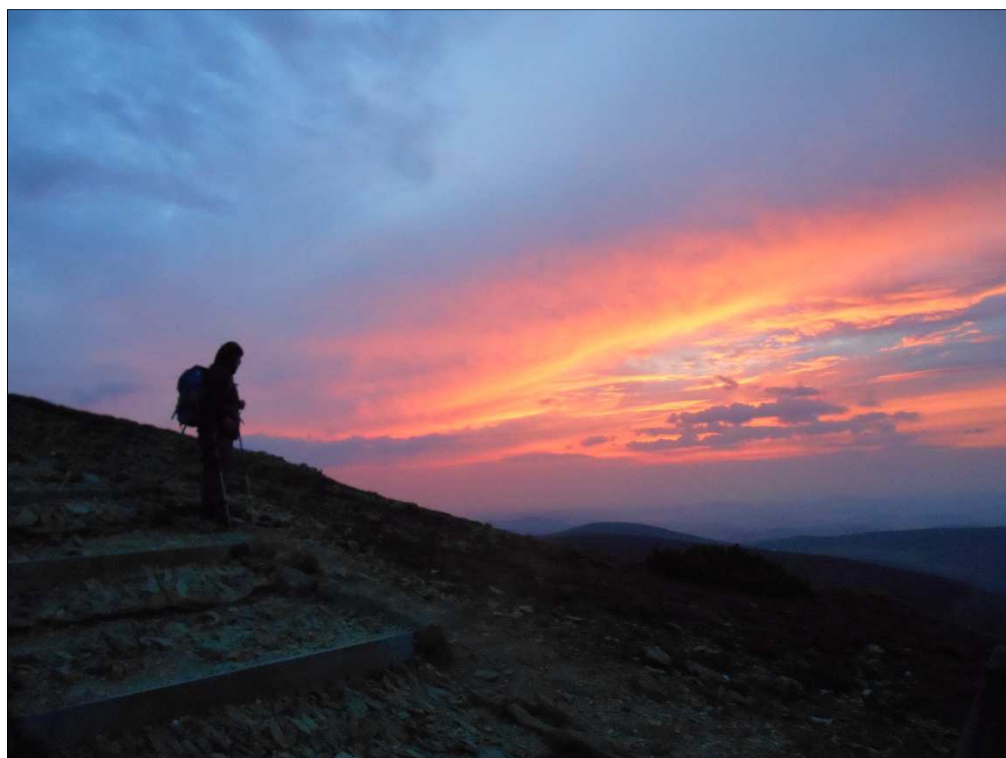
To bylo jen taktak, protože ostatní boudy byly plně obsazené. Na poslední chvíli se k nám přidala Ivana, manželka táty, s tím, že se nechá dovézt na hotel do Pece a odtud bude sama podnikat výlety do okolí.

2. 9. 2016 Nechám se tátou vyzvednout v 08.00 hod. a po celkem příjemné jízdě, kterou si nenecháme znechutit ani silničáři, po 12.00 hod. parkujeme auto u hotelu. Že si zajdeme i s Ivčou na lehký oběd. Tlaskáme se gulášovou po-

lévkou a řízkem se salátem. S plným pupkem se pak již sami vlečeme kolem nové lanovky na Sněžku po zelené značce na Růžohorky 1251m, kde na Děčínské boudě ponecháme bagáž a trochu proti plánu, že se půjdeme podívat na západ slunce, se táhneme ještě odpoledne jak med ze lžičky až na vrchol Sněžky, kde jako obvykle pěkně fouká. Alespoň vítr odežene šedivé mraky. Cestou hodnotím rozdíl mezi zimními a letními Krkonošemi. Všude je najednou kosodřevina, až moc pěkné

chodníčky a na svazích i schody. Táta je poprvé na naší nejvyšší hoře a já jsem rád, že jsem u toho. Poté už jen seběhneme na chatu, kde se krmíme pro změnu gulášem a napájíme velkým množstvím piv Krakonoš a panáky hruškovice. Společnost nám dělá postarší pár z Ústí n. Labem. Jdeme se umístit na verandu, kde popíjí parta studentů, kteří se přemístí a paří až do ranních hodin. Kupodivu mě-

Východ slunce na Sněžce má vždycky něco do sebe...

li stejný nápad jako my a chtějí se podívat na východ slunce, takže nespí, dělají bugr a nenechají nikoho moc vyspat.

3. 9. 2016 S tátou vstáváme dříve, než jsme chtěli, takže nepospícháme. Táhneme se stejně jako předešlý den, protože nám přibyl na zádech batoh. S přibývajícím výškou tuším, že východ slunce nebude tak kouzelný, jak jsem si představoval, ale fakt, že člověk může poděkovat tomu nahoře za to, že se ve zdraví probudí a může přivítat den na nejvyšší hoře Čech, je odměna sama za sebe. Dojdeme na vrchol

a k mému překvapení zírám na slunce už asi stovka lidí. Máznu chleba a asi po hodině začneme sestupovat. Naštěstí jsme si vzali dostatek oblečení, protože fučí a je kosa. Sestup na druhou stranu ve směru Polska je za trest. Konečně se napojíme na hraniční cestu Českopolského přátelství a v podstatě sami se touláme krajem. Touto částí jsem nadšen, protože je kouzelné pozorovat, jak se hory probouzí a to navzdory i bolestem z mých

Magie Krkonoš

Cesta Českopolského přátelství

zranění, která se mi vesele nastřádala za poslední dobu. Na Sloneczniku (Poledním kameni) se táta nechá konečně přemluvit k snídani. To je ten den poslední místo, které si můžeme vychutnat sami. Poté směřujeme několik kilometrů ke Špindlerově boudě, která chrlí cepry, kteří neumí ani odpovědět na pozdrav nadšenému chlápkuvi. A tak tátovi říkám: „Už se na to vyser, tatí!“ Na Špindlerovce si najdou opět důvod, proč nás neobsloužit. Vzhledem k tomu, že jsme zde již v 10.00 hod., tak začneme zvažovat, že bychom změnili trasu a přespali na Výrovce, přeci jenom počasí se má zkazit. Volám na Výrovku, ale k mému překvapení mi řeknou, že praská ve švech. A tak se držíme původního plánu a přes Petrovu boudu, kterou po vyhoření konečně nově staví, docházíme k Ptačím kamenům, kde se dáváme do řeči s mým bývalým kolegou z práce. Poté už jen následuje sestup na Brádlery boudy, kde si dovolíme zastavit na oběd a

Pohled od Brádrlerových bud

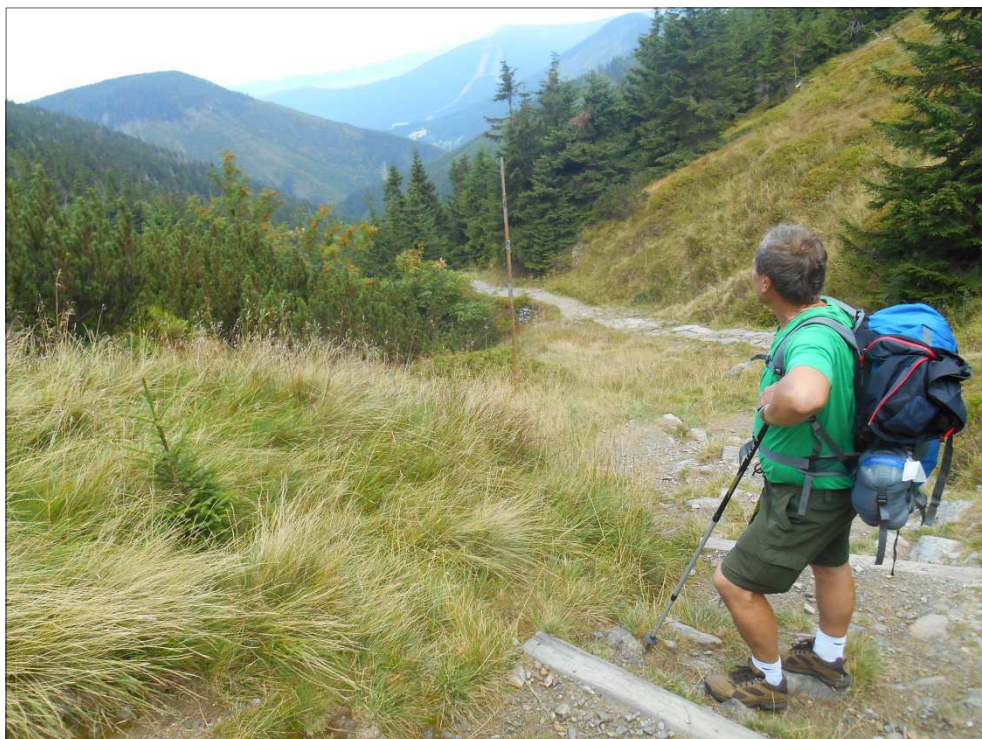
několik piv. Přitom táta klábosí s motorkáři. Naštěstí zde trčíme dlouho, protože to, co následuje na Medvědí boudě, mě moc nepotěší. V dobré náladě kolem 15.00 hod. sklouzneme o kilometr níž na Medvědí boudu, kde personál dokazuje, že v Čechách máme s chováním ještě co dohánět. Slupneme ještě pár piv a slivovici, natláskáme se polévkou a řízkem s bramborem a kolem 18.00 hod. jen tak nahodíme, že se chvíli položíme v nově udělaném pokoji (320,-Kč na os.). To naše položení trvá až do 05.15 hod. dalšího dne.

4. 9. 2016 Den se pomalu probouzí a my příjemným tempem chůze též. Spadneme až do Špindlu, kde se držíme zelené značky, která míří přes Výrovku až do Pece. Cestou potkává můj otec, nadšený to houbař, hříba jako stodolu a nemínil ho tam nechat. Jediné místo mám já na batohu, a tak se s ním vláčím až k autu. Jestli mě něco překvapilo,

tak je to strmost kopce ve Špindlu. V lese jsou obrovské borůvky. S kopce opět klesáme do Svatého Petra, kde nás začíná ohřívat sluníčko a poté již konečně stoupáme 600 v. metrů Dlouhým důlem. Táta se rozplývá nad krásou hor a já mám z toho upřímnou radost. Výšlap dlouhý a strmý, ale v lese se jde krásně. Opět potkáváme jen málo lidí. Konečně vidíme větrnou Výrovku, kde se dooblečeme a ve velice rozverném náladě už sestupujeme do Pece, kde na nás u káfička čeká Ivča. Cesta nám trvala pouhých pět hodin, což považuji za slušný čas. Dostanu od Ivči medovinu a čokoládu za to, že jsem se staral o tátu. To by měl ale dostat táta za to, jak se s tím suverénně popral. Poté se pomalu obloha zatahuje a hrozí deštěm. To nám ale na cestě domů už nevadí. Díky, táto, za krásný výlet.

Blahouš ml.

Konec Dlouhé doliny

Ostrov u Tisé je zvláštní místo. Dalo by se říct mystické. Hluboké údolí, v kterém ze zeleně lesa vystrkují svá temena mohutné pískovcové věže roztodivných tvarů a v rybníčcích se zrcadí večerní slunce. Vždy, když vystoupím na některou z věží v okolí Císaře, mě ten pohled do údolí uchvátí. To množství skalních útvarů, které není odjinud než seshora vidět. Pokaždé objevím i nějaký nový vrchol nebo masív, pokaždé mě to nádherné panorama přiměje k posazení se u slaňáku a k zamyšlení nad smyslem lezení a života vůbec.

Docela nedávno jsem si zažil ten pocit něčeho vyššího, duchovního, na Kořenáči. První, před více než 100 lety (doložené) lezecky vystoupené věži v Ostrově. Seděl jsem s Lubánem na vrcholu v zapadajícím slunci a zkoušel jsem si představit, jaké to bylo, když dva kamarádi obcházel dosud nevylezenou věž, hledali logickou linii na vrchol, odhadovali místa na jištění, váhali a pak jeden z nich vykročil do neznáma. Jaké to bylo, když se pod nimi otevřelo panorama, které před nimi žádný lezec neviděl. Když z ptačí perspektivy uviděli údolí plné pískovcových věží. Když objevili v zeleni lesa temena tolika věží, na které dosud nikdo nevystoupil. Když si jako první na vrcholu potřásl rukama a popřáli si prostě Berg heil. Ale

místo jasné představy mám jen jakési tušení toho, co cítili R. Fehrmann a W. Hünig když 7.10.1906 vystoupili na vrchol Kořenáče.

Od prvovýstupu na Kořenáč letos uplyne 110 let. Na vrchol už vede spousta dalších cest, krásných, ale ze zápisů ve vrcholové knize jde vyčíst, že přestože uběhlo tolik let, Stará cesta je stále v oblibě. Ostatně i mně se líbí a to, že už tudy prošly dvě generace lezců, jí na kráse nic neubralo. Myslím, že by se (výročí - nevýročí) líbila i vám. Ale kdybyste se rozhodli si na Kořenáč vylézt právě 7.10.2016, mělo by to nejen sportovní význam, ale i historický a kulturní.

Broněk

Brigáda na Bohuňkových skalách u Nové Vsi v horách

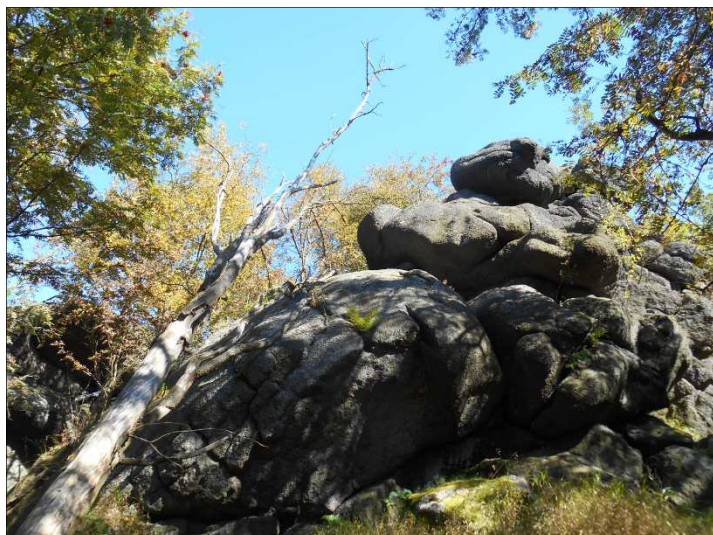
31. 8. 2016

Blahouš Kluc

Bohuňkovy skály se konečně dočkaly významného vymícení náletů a odklizení dvou padlých stromů a to rukou předsedy klubu LeToše a nástěnkáře Blagodana. Vzhledem k tomu, že se jedná o velice romantické místo, kde se nachází jak pěkné cesty, tak boulderové problémy, můžeme návštěvu v posledních krásných dnech jen doporučit. B.

Najdi 5 rozdílů :)

Pozvánka

POSLEDNÍ SLANĚNÍ Horoklubu Chomutov

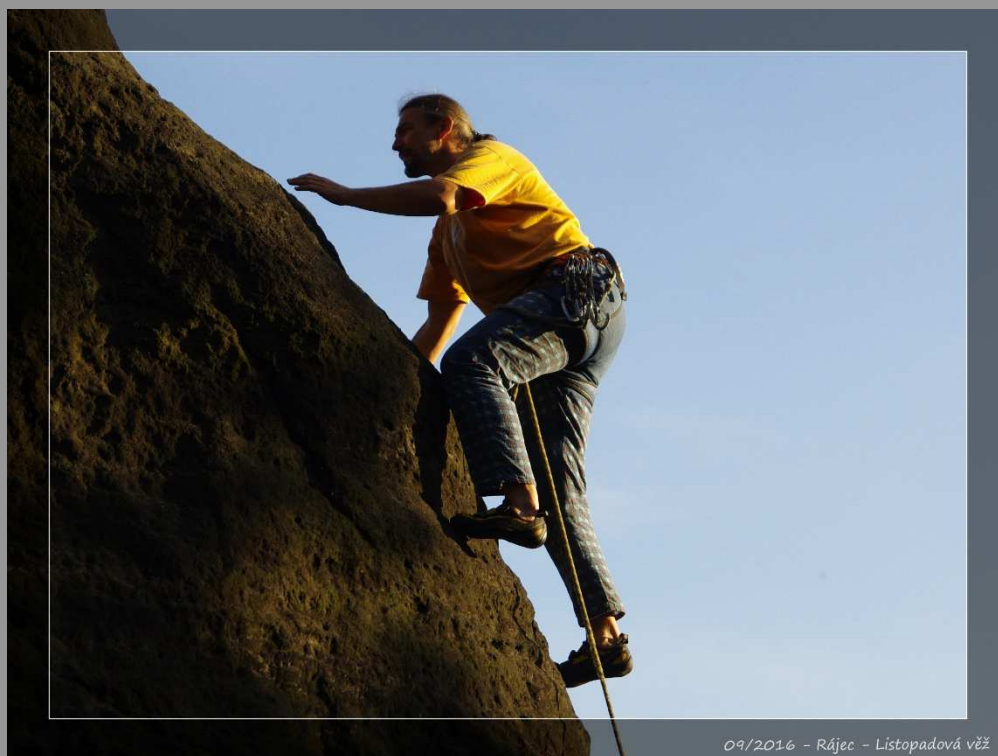
Tímto Vás zveme na Poslední slanění Horoklubu Chomutov 2016, které by se mělo konat v hostinci U Soukupů v obci Místo nedaleko místní atrakce hradu Hasištejn v době od 4. - 6. 11. 2016. Dobrá zpráva pro ty, co nemají rádi změny, přijíždí se již v pátek na tradiční kytarořev. V sobotu následuje hra s procházkou a večer hraje oblíbená kapela Album s následným kytarořevem. Bez soutěže o nejlepší foto se slanění také neobejde. Dle mých zpráv hostinec nenabízí ubytování.

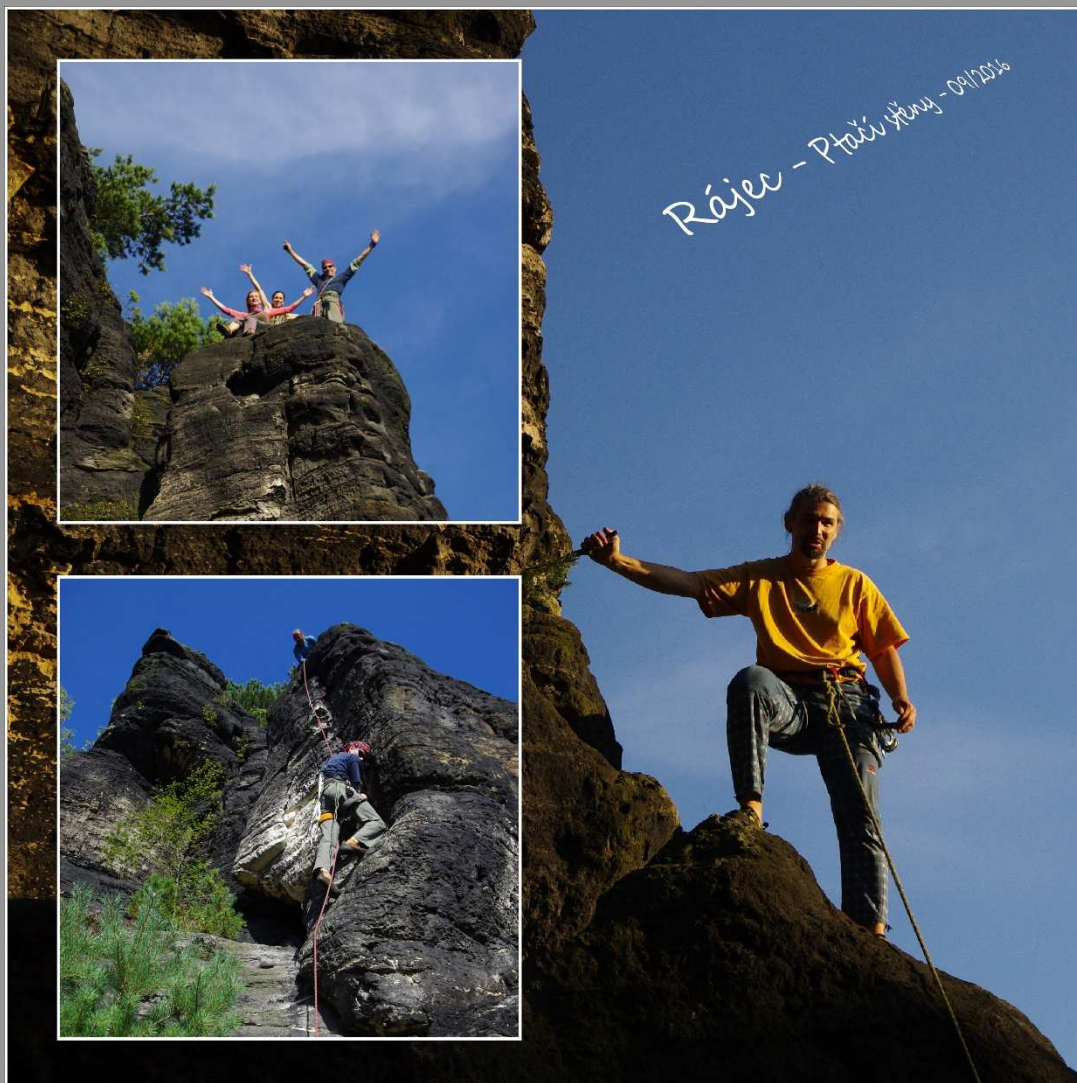
Blahouš

Obrazy babího léta

Milan "Svinčo" Svinařík

Ráječ - Ptáčekův - 09/2016

Program

ŘÍJEN 2016

7. 10. 20:30 - Album

- Koncert bluegrassové kapely z Chomutova.

21. 10. 17:00 - 21:00 - 2. kolo LAJ Bouldering Session

- Otevřený závod v boulderingu ze série LAJ Bouldering Session.
- Více na www.lezecka-arena.cz

Co kdo s kým, kdy, kde, jak a komu po prázdninách 2016

A něco ze srpna, co se nevešlo do poslední Mantany

Pavel "Párek" Suchopárek

16. - 17.8. Jířa s Matesem a Štěpánem si v rámci luštění jedné kešky vylezli na prvních deset dostoupených věží v **Ostrově** a celkem si při tom slušně zalezli.
16. - 20.8. Po **Vysokých Tatrách** se sám toulá Ludvik Forest Kostkatej. Vystupuje na Rysy, Koprovský štít a Tupou.
22. - 23.8. Na kole podniká Ludvik Forest přejezd z Marketwitze k prameni řeky Ogry a odtud až po soutok do Litoměřic (385 km).
24. - 25.8. V okolí Dachsteinu působí Ludvik Forest Kostkatej s Martinem Novákem z Písku. Podnikají výstup jižní stěnou **Dachsteinu** cestou Steinerweg 5 a další 9 délkovou cestu před chatou o obtížnosti 5 UIAA.
24. - 28.8. Jířa s Fílou a Radka s Ondrou se spolu s dalšími osmi členy kadaňského horokroužku soustředili na skalách v okolí **Adršpachu a v Českém ráji**. Navštívili přitom i festák v Teplicích n/M.
2. - 4.9. **Adršpach** a Pája Bohuňků - lezení v Himaláji. Mimo jiné vylezeny cesty Šachomrázomat IX b OS a Železobeton Xa PP.
- 3.9. Dobyť vrcholu **Grossglockneru** cestou Stüdlgrat. Buchtík-Zabiják s Šarlotou Duškovou a nekonečný sestup normálkou.
- 3.9. - 4.9. Bezdětné Bandasky po letech vyrazily (to byl nápad Šišky) na **Modřín**. Tady se jim významně dařilo, počínaje orientací a konče výběrem cest, povedený výlet skončil zapytlením neznámé cesty na Sojčí stěnu a další Broňkovo psychosomatickou jízvou z Údolní cesty na Novou Baštu. Ve snaze zlepšit si morální kondici vyrazily kompletní Bandasky do **Ostrova** a jako podporu si sebou vzaly Atoma. V sílícím dešti Broněk vzdal kaňoning v Údolní spáře na Cestáře a završil pytlovací víkend.
- 7.9. Dobyť vrcholu **Matterhornu** cestou Liongrat Buchtík-Zabiják s Dianou

Weinfurtovou, bohužel Aleš Brůna skončil 300 metrů pod vrcholem s výškovou nemocí... sestupová cesta Liongrat...

- 10.9. Rost'a s Alicí uskutečňují **cyklosjezd** z Dětrichova přes devět brodů do Olomouce. Doporučují pouze v létě - chlazení vodou dosti intenzivní.
- 14.9. Hafi s Petrem popolézají v **Perštejně**.
11. - 14.9. Ota s Honzou zdolávají **Wilde Leck** 3359m - Ostgrat za 4UIAA a 10 délek **Schran-kogel** 3497m ve Stubaiských Alpách. fotky www.otaxf.rajce.idnes.cz
13. - 15.9. Rost'a s Alicí okusili fantastické lezení po břidlici v Nízkém Jeseníku pod hradem **Rabštejn**. Malý lezecký ráj v chráněné oblasti, pozor - vjezd pouze na povolení.
- 20.9. Rehabilitič Blažič s rodinou přemýšlejí nad bouldery v **Perštejně** za pomoci mistra Svinaříka.
- 22.9. Rehabilitič Blažič již v **Perštejně** jen nepřemýšlí, ale i koná a to spolu s Kublou boudeří. Přítomna je i Radka s Majdou a skupinka děcek.
- 24.9. V **Rájci** na Blížencích Broněk potkává horolezce, který mu nedávno házel záchranné lano na Lebce ve Skaláku. Nečekané a málo pravděpodobné setkání proběhlo bez podobného incidentu. Šiška poté uvízla pod vrcholovým výšvihem na Umíněnci, protože jí poněkud rozhodil zvuk na zem dopadnuvšího těla na vedlejší Věži sudetoněmeckých bolševiků. Nakonec vše a pro všechny dobře dopadlo.
- Pája a jak jinak - **Labák** - cesta Poctivá Robota Xa stylem PP.
- Letoš se Svinčou a Blagodanirem Moralizérem působí na **Kočce**.
24. - 25.9. Hafi s Petrem popolézají v **Juře** na samých krásných skalách
24. - 26.9. Ota pro změnu s Jirkou dávají pokus o **Watzmann** Ostwand, ale tam to dopadlo nevalně.
- 25.9. V **Rájci** se Bandasky a Pavel setkávají s Ivanem a Nebíčkem a společně popolézají na Kovárně a v okolí Pruhovaného masívu. Teta Bouřka Deivina jistí malého Broníka v Cestě pro začátečníky a Šiška si opět stěžuje na handicap lidí menšího vzrůstu v Cestě pro M. Issovou.
- 28.9. Hafi s Petrem v **Labáku** lezou ikonické cesty na Velkou baštu a Španělskou botu.
- 29.9. Krásné letní odpoledne v **Perštejně**, potkáváme Radůzu a Bohouše s houfem dorostenek
- 30.9. Broněk a Lubáno utíkají z práce na **Nymphenbad** a plní si normu sedmi cest na Falkenwandu a obou Dürebielewachttech. Dolézání za tmy a ústup za svitu čelovek byly jim odměnou.
- Na konci měsíce si vytahují končetiny (zejména horní) na kvacích Blagodanič s Kublou a Svinčou v **Perštejně**.